WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nr. 14 4 APRIL 1964

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

PETRA, een meisje dat ik al heel lang ken, is een beetje achterbaks. Dat is niet zo'n leuke eigenschap, hè? En dat weet ze zelf ook wel, maar ze is zo gewend om zich overal uit te draaien met allerlei leugentjes, dat het gewoon een tweede natuur van haar is geworden. Op school haalt ze vaak kattekwaad uit. Zij is haantje de voorste als het erom gaat een leraar te plagen. Wordt de leraar dan kwaad en vraagt hij wie er begonnen is, dan kijkt Petra heel onschuldig en doet ze alsof ze van de prins geen kwaad weet. Het resultaat is meestal dat een ander de straf krijgt die Petra verdient. Maar vorige week is ze door de mand gevallen. Het lag er ook duimendik bovenop dat zij de schuldige was. Precies op het ogenblik dat ze een propje op de leraar afschoot, draaide hij zich om en het propje kwam in zijn oog terecht. De leraar had zo'n pijn aan zijn oog, dat hij ervoor naar het ziekenhuis moest. Wat schrok Petra! Natuurlijk was het als grapje bedoeld geweest en zij had niet kunnen voorzien dat de leraar zich net zou omdraaien, maar het was gebeurd. Gelukkig bleek het nogal mee te vallen, maar Petra is voor 'n paar dagen van school gestuurd. En de rector heeft tegen haar gezegd dat ze helemaal niet meer terug hoefde te komen als ze van plan was de klas wéér op stelten te zetten. Hij begreep nu wel dat zij de vorige keren ook de schuldige was geweest.

Nou, van de achterbakse Petra is niets meer overgebleven. Gisteren kwam ik haar tegen toen ze boodschappen aan het doen was, want ze mag morgen pas weer naar school. „Oom Donald," zei ze, „weet u dat ik het eigenlijk helemaal niet leuk vond om achterbaks te zijn? Maar ik kon het gewoon niet laten; ik wilde telkens kijken hoe ver ik kon gaan. Nou, dat heb ik gezien en ik ben blij dat het allemaal nog zo goed is afgelopen. Nu weet ik ook hoe kinderachtig het is om 'n ander voor mijn kattekwaad te laten opdraaien en hoe flauw het trouwens is om een leraar te plagen. Echt, oom Donald, ik ga mijn leven beteren!" **OOM DONALD**

OOM DONALDS BRIEVENBUS

ANNEKE BUSKENMOLEN, LEIMUIDEN. Wat 'n leuk postpapier heb je! Staat op elk blaadje Assepoester, of zijn er nog afbeeldingen van andere sprookjes ook? Ja, je bent een trouwe schrijfster en daarom ook krijg jij een plaatsje.

TOM PAKVIS, WATERINGEN. Leuk, dat je van je prijs het eerste briefje naar mij hebt gestuurd. En ik vind dat je keurig schrijft, zeg. Schuinschrift zie je niet zo veel meer tegenwoordig. Maar het staat altijd erg netjes.

JOKE KWAKMAN, VOLENDAM. Nee, in Duitsland praten ze Duits. Dat lijkt wel een beetje op Nederlands, maar de uitspraak is heel anders, hoor. Ga je van de zomer weer met vakantie? Schrijf je me nog waar je dan naar toe gaat?

HUBERT VAN TUYLL VAN SEROOSKERKEN, WOLFVILLE (Canada). Nee maar, Hubert, een brief uit het verre Canada! Dank je wel, hoor, ik vond het erg leuk. Kom je ook weer eens naar Holland of duurt dat nog een poosje? Schrijf je me nog eens?

Jullie brieven zijn altijd van harte welkom! Schrijf zoveel je maar wilt aan **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam. Schrijf op de achterkant van de envelop duidelijk je naam en adres en in de linkerbovenhoek: **Oom Donalds Brievenbus.**

EEN MAN UIT EEN LIJN

Wie speelt het klaar om deze meneer na te tekenen zonder het potlood van het papier te nemen?

Als het je de eerste keer niet gelukt, oefen dan nog maar eens.

Je zult zien dat het steeds gemakkelijker gaat.

* * * * * *

Deze week is er geen wekelijkse prijsvraag, omdat oom Donald het zo druk heeft met jullie inzendingen op de paasprijsvraag. Ja, er zijn al heel veel oplossingen binnengekomen. Wat zeg je daar? Heb jij nog geen oplossing ingestuurd? Ga dan maar gauw de prijsvraag oplossen en stuur hem vlug in. Want je mag de kans om een mooie prijs te winnen, niet voorbij laten gaan. Doe je best en veel succes!

ONS ZIEKENLIJSTJE

Adriaan Groen in het Wout is 12 jaar en hij ligt al een poos in het sanatorium. Hij spaart speldjes, suikerzakjes, lucifermerken en filmsterkaarten. Zijn adres is: San. Berg en Bosch, Bilthoven.

Billy Mac Gillauky is 12 jaar en ook hij ligt al lang in het sanatorium. Hij zou graag post en kaarten van Cliff Richard van jullie krijgen. Zijn adres is: Satatorium St. Jozefsheil, Julianapaviljoen, Zaal 3, Bakel.

Jannie Schiphuis heeft een autoongeluk gehad en zij ligt al een hele tijd in het ziekenhuis. Willen jullie haar wat dierenkaarten sturen? Haar adres is: St. Lucasziekenhuis, Kinderafdeling, Kamer 53, Winschoten.

Nicole ter Schipborst is 10 jaar en ook zij ligt al een poos in het ziekenhuis. Zij verzamelt prentbriefkaarten. Haar adres is: Emma Kinderziekenhuis, Afd. Intern, Sarphatistraat, Amsterdam.

OPLETTEN ALLEMAAL

De winnaars van prijsvraag nr. 7 zijn:

1e prijs: horloge: Arie Besseling, Molenweg 2, **Mijnsheerenland.**

2e prijs: weefdoos: José Verheul, Jhr. de la Courtstraat 33, **Vlijmen.**

3e prijs: badmintonspel: Nelly en Martin Groenhof, **Zaandam;** Wim en Duurt v. Dingen, **Paterswolde;** Cor en Wim Faas, **Leiden;** Margriet en Marie-José Tebbens, **Nw.-Vennep;** Otto Klomp, **R'dam-7;** Netty Arts, **Venray;** Jan Dikken, **Kloosterzande;** Jannie en Henny Fokkens, **Smilde;** Marianne Volmer, **Oldenzaal;** Gerard Huis, **Eindhoven.**

Boek: Inge Supit, **Djakarta (Ind.);** Rudy Tromp, **Wapenveld;** Joke Hoogervorst, **Pijnacker;** Cootje den Hartog, **Amsterdam;** Krijua van Steendelaar, **Soest;** Geert v. d. Meer, **Bovenknijpe;** Ineke Los, **Den Haag;** Renée Vermeulen, **Tetelrath (Dld.);** Reina Cuperus, **Amersfoort;** Gerrit-Jan Leenders, **Culemborg;** Margo Bakker, **Alkmaar;** Piet-Max Malkoote, **Kloetinge;** Mieke Hoveling, **Werkendam;** Bennie Wijers, **Groesbeek;** Marian Boogaard, **Zuidzande;** René Rauch, **Woerden;** Colette Verhelst, **Borgerhout, (Blg.);** Bob v. Balen, **Utrecht;** Ria Maertzdorff, **Elden;** Cor Onderstal, **Wageningen.**

De oplossing van prijsvraag nr. 12 luidt: **18.**

WALT DISNEY

Mickey Mouse

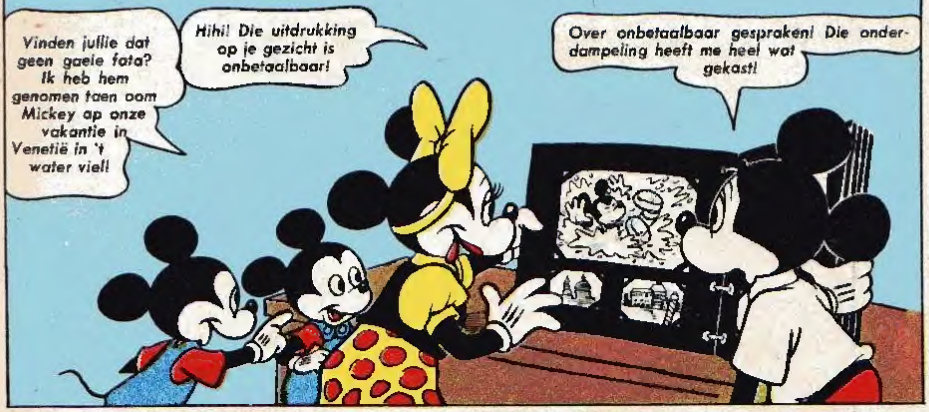

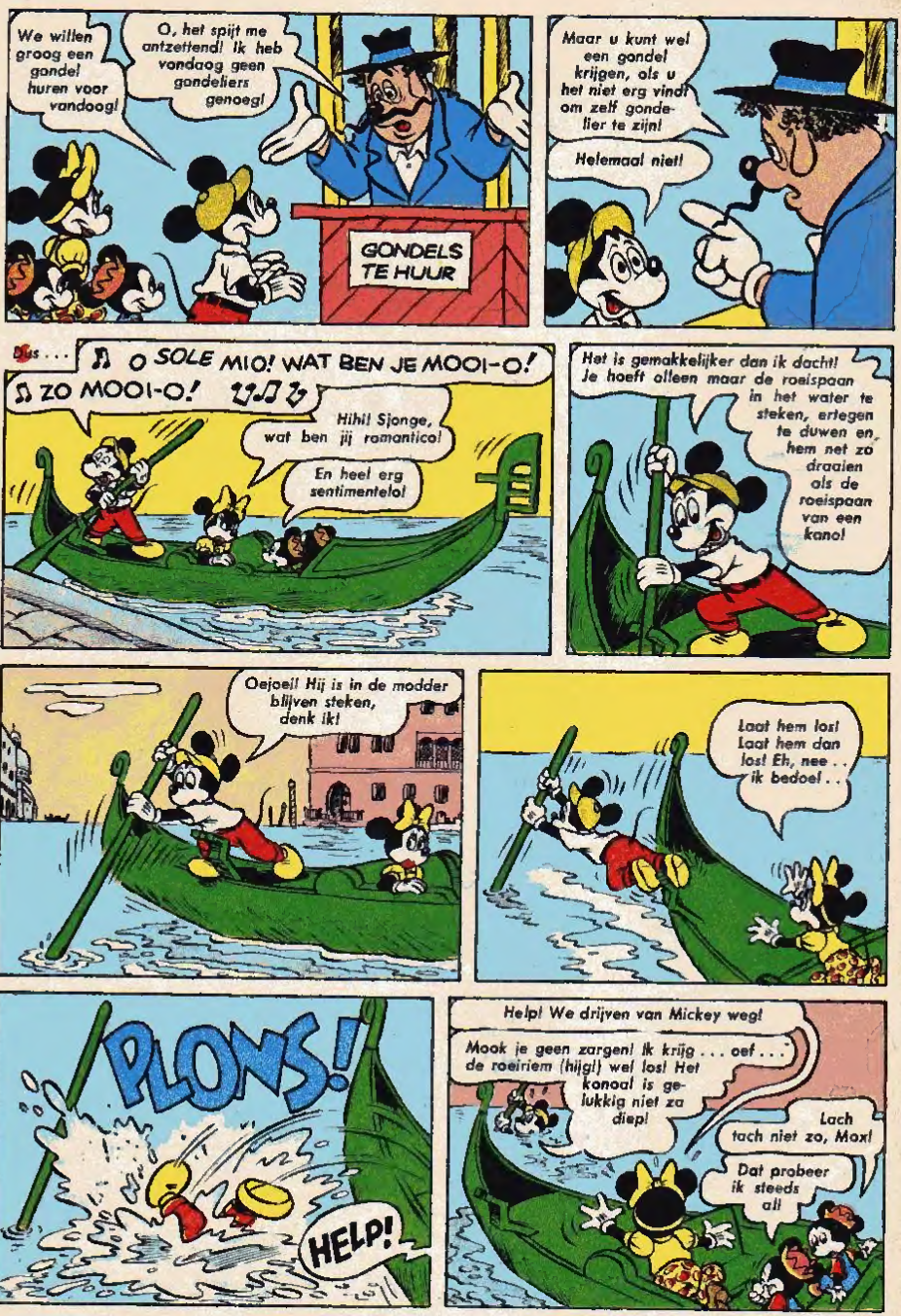
We willen graag een gondel huren voor vandaag!
O, het spijt me antzettend! Ik heb vandaag geen gondeliers genoeg!
GONDELS TE HUUR
Maar u kunt wel een gondel krijgen, als u het niet erg vindt om zelf gondelier te zijn!
Helemaal niet!
Sjors . . .
O SOLE MIO! WAT BEN JE MOOI-O!
ZO MOOI-O!
Hihi! Sjonge, wat ben jij romantico!
En heel erg sentimentelo!
Het is gemakkelijker dan ik dacht! Je hoeft alleen maar de roeispaan in het water te steken, ertegen te duwen en, hem net zo draaien als de roeispaan van een kano!
Oejoei! Hij is in de modder blijven steken, denk ik!
Laat hem los! Laat hem dan los! Eh, nee . . ik bedoel . .
PLONS!
HELP!
Help! We drijven van Mickey weg!
Mook je geen zorgen! Ik krijg . . . oef . . . de roeiriem (hijg!) wel los! Het kanoal is gelukkig niet zo diep!
Lach toch niet zo, Mox!
Dat probeer ik steeds al!

Hé, Puk! Zie je die brug? Door drijven we regelrecht op of! Als we nu op de voorsteven klimmen, kunnen we misschien de brug grijpen en de gondel laten stoppen!

We zullen de gondel proberen stil te leggen, zodat u ons in kunt halen, oom Mickey!
Goed!
O, goeie grutjes!

Denk je dat je het kunt houden, Puck?
I-ik ben bang van niet, want ik heb helemaal geen houvast!

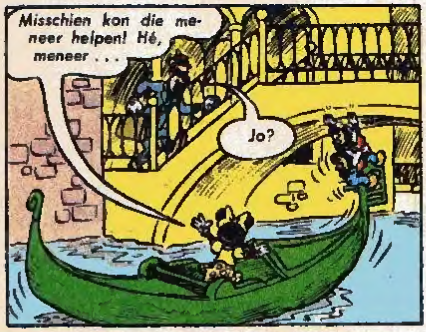
Misschien kon die meneer helpen! Hé, meneer . . .
Jo?

Zou u ons willen helpen onze gondel stil te leggen, zodat mijn vriend hem in kan halen met de roeispoon?
?
Natuurlijk!
Wat een buitenkonsje!

Nee! U-u moet niet springen, meneer!
Als een jonkvrouw in nood is, wil ik altijd helpen!

Au! Wat bent u lenig!
Volt wel mee!
Oei!
Sjonge!

Hé, Minnie! We hebben echt geen hulp nodig! Ik kan jullie makkelijk inhalen!
Ik zou, als ik jou was, maar niet verder lopen als je leven je lief is, vriend!
De badem van het konaal ligt helemaal vol drijfzand! Als je blijft staan waar je bent, zullen wij je wel oppikken! Dat kan makkelijk, want er is in deze gondel altijd een reservespaan!
?!
Grutjes! Dat wist ik niet!
Maor amdat dit kanaal eenrichtingsverkeer heeft, zal ik tach eerst helemaal om moeten voren!
(Zucht!) Goed!
Sjangejongel Wat voren we hard, zeg!
Jo, maar we moeten ook een heel eind om!
O SOLE MIO! WAT BEN JE MOOI-O! ZO MOOI-O!
Nee maar, u kunt zingen ook! Wat een mooie stem!
Dank u wel! In mijn beroep moet je nu eenmaal veelzijdig zijn!
En wat is uw beroep, als ik vragen mag?
FSSSS! PRUTTEL! GROMMEL!
Jankvrouwen helpen die in nood zijn!
Hé! Dat is een gevaarlijke plaats om te zwemmen, signare!
Wot?
U zou best door de gandels overvaren kunnen worden!
O, maor ik zwem niet! Ik wacht tot die gandel mij ap komt pikken! Maar eerst moet hij helemaol omvoren! Ik ben eruit gevallen, ziet u!

Maar waarom zijn ze dan niet gewoon omgekeerd om u op te pikken?
Nou . . . dit kanoo! heeft immers een-richting-verkeer!
Dit kanoo! heeft helemaal geen eenrichtingverkeer! Je mag elke kant op varen!
Werkelijk? Goeie gruties!
Hoort u eens . . . kan ik met u meevoren?
Si, signore, maar dan moet u wel vooruit betalen!
Alstublieft . dan moet u die gondel volgen!
(Pfft! Hijg!) Hij komt hard vooruit met die roeispaan, signore! Ik kan het vast niet volhouden!
MINNIE! STOP!!
♪ VAREN, VAREN OVER DE BAREN! ♫
Wat prachtig!
Sjonge! Die vent is gewoon een levende buitenboord-motor!
Verdroaid! Die man zingt zo verschrikkelijk hard, dat ze me niet kunnen horen!
(Hijg! Kreun!) Ik kon dit tempo niet langer volhouden, signore!
Maar ik mag ze niet uit het oog verliezen!

Als u denkt dat er iets niet in de haak is, waarom gaat u dan niet naar de politie?
Daar heb ik geen tijd voor!
Het spijt me, maar u kunt beter een andere gondel huren! Ik ben za uitgeput, dat ik niet meer kan peddelen!
Er zijn geen andere gondels beschikbaar! Zou u deze niet willen verkopen? Ik zal u er meer voor geven dan hij waard is!
Goed! Dan verkoop ik hem!
BOEMP!
En even later . . .
Grutjes . . . ik ben ze kwijt en het ziet ernaar uit dat ik in de buitenwijken van de stad ben woor de maerassen zijn!
Oeiaei! Ik hoor iemand zingen aan de andere kant van dat oude gebouw! Dat moet hem zijn!
O SOLE MIO!
Sjonge! We moeten wel een heel eind omvaren!
Hij zal doch Mickey toch zeker niet vergeten?
I-ik weet het niet!
Eh, neemt u mij niet kwalijk, maar zijn we nu nog steeds niet bij mijn vriend?
Hè? O, maak je over je vriend maar geen zorgen! Die zal intussen heus wel uit het kanaal gekropen zijn!
GONDELFABRIEK
I-ik begrijp er niets van!
Breek je hoofdje er maar niet over! Nou, ik ben nu waar ik wezen wil! Hartelijk bedankt voor het gebruik van jullie gondel!

Zeg, wat bezielt jou? Wie zijn al die lui?
Ik kon geen gondel huren omdat de toeristen ze allemaal al gehuurd hadden! Daarom heb ik deze geleend, maar ik moest de toeristen meenemen!

En wat moeten we dan met hen aan? Gelaat maar dat de politie gauw te weten zal komen waar de gestolen juwelen gebleven zijn!
We kunnen ze het beste meenemen en ze op een of ander eilandje afzetten!

Grutjes! Ze zijn die oude loods of wat het ook mag zijn, ingegaan! Met volle kracht vaaruit, admiraal Mause!

Hé! Wat heeft dit eigenlijk te betekenen?
!

Mickey!
Nee maar! De doppere Musketier komt in een gondel te hulp!
HELP!

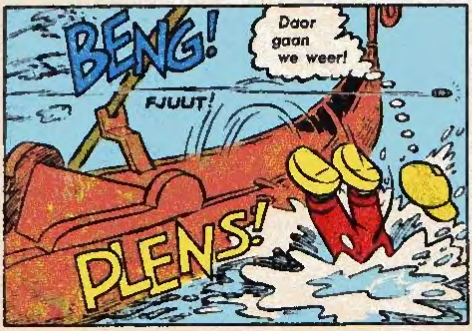
BENG!
Daar gaan we weer!
FJUUT!
PLENS!

Ik weet niet of ik hem gerookt heb of niet!
Doet er niet toe! Breng ze over in de motorboot en laten we hier dan vlug vandaan gaan!
Ik weet maar één manier om ze tegen te houden!

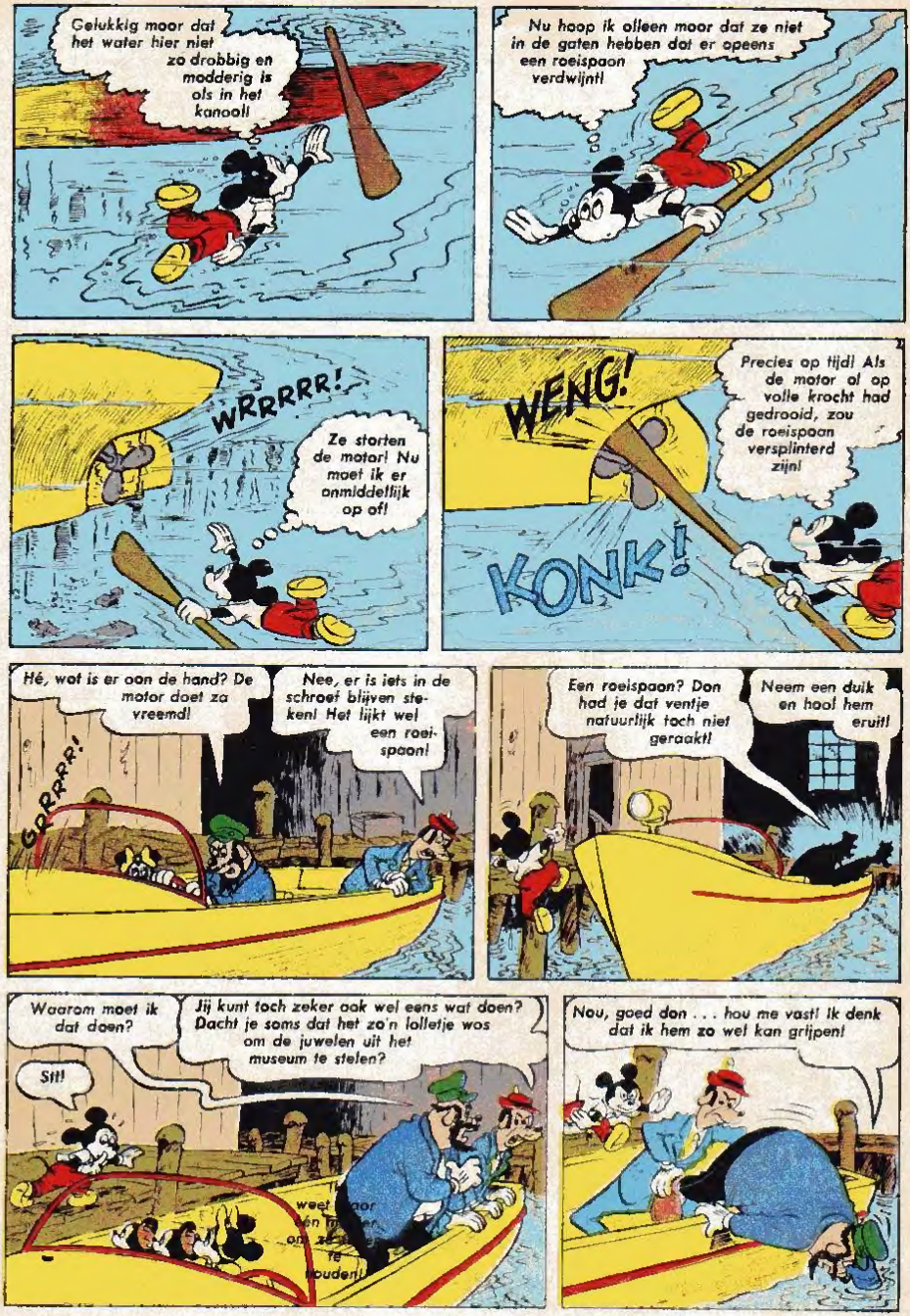
Gelukkig maar dat het water hier niet zo drabbig en modderig is als in het kanoo!!
Nu hoop ik alleen maar dat ze niet in de gaten hebben dat er opeens een roeispaan verdwijnt!
WRRRRR!
Ze storten de motor! Nu moet ik er onmiddellijk op af!
WENG!
KONK!
Precies op tijd! Als de motor al op volle krocht had gedrooid, zou de roeispaan versplinterd zijn!
Hé, wat is er aan de hand? De motor doet zo vreemd!
Nee, er is iets in de schroef blijven steken! Het lijkt wel een roeispaan!
GRRRR!
Een roeispaan? Dan had je dat ventje natuurlijk toch niet geraakt!
Neem een duik en haal hem eruit!
Waarom moet ik dat doen?
Jij kunt toch zeker ook wel eens wat doen? Dacht je soms dat het zo'n lolletje was om de juwelen uit het museum te stelen?
Sit!
Nou, goed dan . . . hou me vast! Ik denk dat ik hem zo wel kan grijpen!

Waarom gaan jullie er altijd niet in? Jullie werken toch altijd samen?
OEF!
PLONS!
PLENS!
Grutjes! Ik hoop maar dat hij die roeispaan er al uit gehaald heeft! Ik zal kijken of hij wil starten!
Ja, haar, daar gaan we! Maar ik weet echt niet waar het dichtstbijzijnde politiebureau is!
VROEM
Later . . .
De politie heeft die kerels opgepikt toen zij probeerden de Adriatische Zee over te steken in een gondel! Het is gebleken dat zij heel beruchte juwelendieven zijn!
Maar nu hebben we nog steeds niet erg veel van Venetie gezien! Zou je ons niet willen rondvaren in de gondel die je hebt gekocht?
Nee, we gaan niet meer varen!
Kom mee, dan zal ik jullie Venetie op een veel veiliger en gemakkelijker manier laten zien!
O SOLE MIO... HOE VIND JE DEZE FOTO!
POSTKAARTEN VAN MOOI VENETIË

WALT DISNEY
de kleine Boze Wolf
Es kijken . . . ik zou best met een parachute in hun schoorsteen kunnen afdalen! Nee, dat heb ik al geprobeerd! Wat dan?
Vader brengt iedere minuut door met het uitdenken van manieren om de biggetjes te vangen!
Hé! Al- vader een hobby had, zou hij de biggetjes misschien een poosje vergeten! Ik zal er eens over denken!
Haha! Ik moet een varken leegschudden om dne andere te helpen!
Even later . . .
Kijk eens wat Ik voor u gekocht heb, vader! Een bouwdoos!
Bah! Dat is kinderspeelgoed!
Ziet u wel? U kunt van alles en nog wat maken! Er is zelfs een bedreningsmotor
Hmm! Dat ziet er niet gek uit!

Met wat gereedschap zou je er werkelijk wel iets leuks van kunnen maken!
Mooi zo! Dat gaat goed!
Later . . .
Je vader valt ons de laatste tijd niet meer lastig!
Hij heeft het ook zo verschrikkelijk druk met zijn bouwdoos!
Die heb ik hem gegeven om hem van jullie af te leiden!
Help! Dat had je gedacht! Het was juist een mooi hulpmiddel om ons te vangen!
Hihi! Ik heb hem helemaal met mijn eigen misdadige handjes gemaakt!
PAK ZE MAAR!
Kom mee, broertjes! We hebben nog één kans!
Loop hard naar boer Wezels boerderij!
Maar Knarl Daar staat immers een afrastering omheen!
Ja, maar dat is gemaakt van schrikdraad! En nu uit elkaar . . . vlug, jongens!
ZZZT!
ZJING!
DZJEM!

Lieve help! Mijn rabat! Door stroom vernield!
Dat heeft u ervan als u met uw hobby slechte dingen wilt doen!

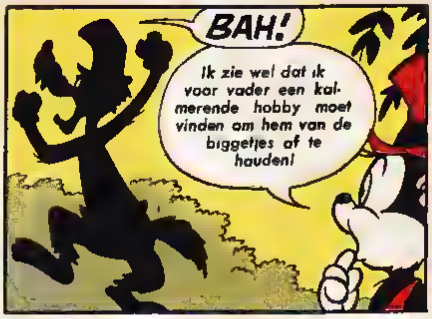
BAH!
Ik zie wel dat ik voor vader een kalmerende hobby moet vinden om hem van de biggetjes af te houden!

En dus . . .
Kijk, vader, hier heb ik wat nieuws voor u . . een houtsnijdoos. Daar kunt u allerlei leuke voorwerpen en afbeeldingen mee maken!
Hmmm!

Ik ben altijd heel goed in snijden geweest, dus ik denk niet dat dit soort snijwerk me erg moeilijk zal vallen

Ik denk dat ik nu een hobby heb gevonden die vader von de biggetjes af zal houden!

Maar . . .
Ik heb altijd al een val voor de biggetjes willen zetten en nu weet ik wat voor lokaas ik moet gebruiken!

Geld! Ik ga in dit plankje een bankbiljet van tien gulden graveren en daarmee popieren geld drukken! Ik zal het uit mijn hoofd moeten doen, want ik heb er geen een!

En niet lang daarna . . .
Moet je ns kijken, Knarl Ik heb geld gevonden! Er loopt een heel spoor van geld naar het bos!

Waar wachten we nog op? Laten we gauw het geld gaan oprapen!
Wacht 'ns even! Dit biljet is vervalst!
Er staat Nederlandse inplaats von Nederlandsche
Zullen we de politie opbellen?
Al gauw . .
Ik wau dat die biggetjes moor opschoten! Ik heb de val al lang gezet!
Precies! Een val waor jij zelf ingelopen bent!
Help! Wat betekent dat?
Jij gaat naar de gevangenis wegens geldvervalsing!
Moar ik was niet van plon dat geld uit te geven! Ik gebruikte het als lokaas!
Ik gelaof je omdat het geld za slecht vervalst was! Moor toch is het verboden!
(Zucht!) Voder heeft noait goed kunnen spellen!
Dus . . .
BAH!
In ieder geval zal vader de biggetjes nu een poor weken met rust laten! De rechter heeft hem een nieuwe hobby gegeven· keren klappen!

WAT ER GEBEURDE:

Pipo, Klukkluk, Mammaloe en Petra hebben het seinhuis bereikt langs de spoorlijn van Caleroda naar Baffelo, waarlangs straks de goudtrein zal naderen, die op het overval-plan staat van de boevenbende „De Blauwpiepers" De seinwachter, Baas Mijlpaal, vindt echter dat er meer verdedigers moeten komen en daarom gaan Pipo en Klukkluk naar een dorpje in de buurt en trommelen alle oud-Indianse leden van Klukkluks vroegere stam der Snauw-snauw-roodhuiden bij elkaar De mannen zijn niet meer gewend om voor vecht-Indiaan te spelen, maar Klukkluk krijgt een goed idee; hij oefent de halve nacht met zijn stampanoten am hen weer handig en vechtlustig te maken Het gevolg is dat alle Indianen vast slapen als het uur van de boeven-aanval de volgende morgen slaat

11. EEN INVAL VOOR DE AANVAL!

„PAPA!" roept Petra opgewonden, „daar komen de boeven! Daar komt de trein! En alle wakkere Indianen met Oom Klukkluk aan het hoofd liggen te slapen! Doe wat, papa! Verzin wat!" Ze staat erbij te springen en Mammaloe houdt haar vast. „Kalm blijven, Petra," zegt ze. „Vertrouw maar op papa Pipo! Hij weet meestal net op tijd een list! De kans dat het goed afloopt, is zeer groot. Let niet op oom Klukkluk! Als groot mens is hij in deze gevaarlijke toestand geen voorbeeld voor een kind!"

De seinwachter meneer Baas Mijlpaal komt aanrennen met zes geweren, drie handbogen en vijf zevenklappers! „Alle beetjes helpen!" roept hij, „maar aan die Indianen hebben we vanmiddag pas wat en dan is het te laat! Nog drie minuten!" Pipo zwaait met zijn boedje. „Stil!" roept hij, „en doen wat Pipo zegt! We zijn met meer mensen dan die boeven, daar moeten we gebruik van maken!"

Baas Mijlpaal steekt zijn vinger op. „Mooi gezegd!" roep hij, „maar het is onzinpraat! Slapende Indianen kunnen niet vechten en die snurkers zijn met geen honderd emmers water wakker te krijgen, verzin wat anders! Nog twee minuten!"

Vlug legt Pipo nu zijn plan uit en in die laatste twee minuten voor de trein en de boeven komen, wordt er druk gesjouwd.....

De laatste seconden verstrijken, ze horen de trein al hijgen en stampen als ze klaar zijn met hun werk. Vliegensvlug legt Pipo de zevenklappers op een rijtje an zelf kruipen ze achter een groepje stenen, vanwaar ze de plek goed kunnen zien waar de boeven de trein willen aanvallen.

„Drieduizend draadkabels!" hijgt Baas Mijlpaal, terwijl hij zich met zijn karabijn naast Pipo neerwerpt, „had ik het sein niet op onveilig moeten zetten? Dan had de machinist geweten dat er onraad op komst is!"

„Nee," sist Pipo, „niet doen! Als het sein op onveilig staat, gaat de trein stoppen en dan kunnen de bandieten er gemakkelijk opspringen! De trein moet juist dóórrijden!"

PIPO IN HET WOESTE WESTEN

Pipo heeft net het laatste woord gezegd of de eerste bandieten komen op hun paarden de hoek om! Ze hebben maskers om an grote hoeden op en ze gaan recht uit naar het seinhuis, want ze verwachten geen tegenstand. „Er woont alleen maar die ene suffe seinwachter!" heeft hun aanvoerder gezegd. „Die gaat vanzelf onder de tafel zitten, zodra wij met z'n allen de hoek omkomen! Vooruit, mannen, ga voor!"

Onbezorgd komt de voorhoede dus op het seinhuis af, ze letten niet op de omgeving. Pipo steekt drie zevenklappers aan, Petra heeft een katapult, Mammaloe staat klaar met een mandje oude aardappelen, zachte tomaten en een paar eieren. Baas Mijlpaal heft zijn geweer op. „Bengg!" De hoed van de voorste bandiet vliegt van zijn hoofd af. Hij krijgt ook een tomaat in zijn gezicht. „Help!" roept hij, terwijl het sap over zijn gezicht loopt. „Ik ben geraakt, auw!" De tweede bandiet krijgt een steentje in zijn hals en tegelijk begint er iets los te knallen vlak voor zijn neus. Het is een zevenklapper, maar zo'n man denkt op zo'n ogenblik niet aan leuk vuurwerk. Zijn paard stelgert, het draait om en begint tegen de stroom van de andere bandieten in te lopen! Nog een derde en vierde bandiet krijgen tomaten, eieren, zevenklappers en steentjes tegen

Illustraties:
JAN WESSELING

hun lijf. Ze beginnen te gillen van angst en de verwarring in de hele Blauwpiepers-bende is groot! „Volhouden, mannen!" roept hun aanvoerder. „Wij zijn de Blauwpiepers van het Wilde Westen, de schrik van de prairie en de weet-ikveel! Waarom stoppen jullie nou? Even mijn schietbrilletje opzetten!" Als hij dat gedaan heeft,

Geschreven door

WIM MEULDIJK

krijgt de aanvoerder van de Blauwpiepers de grootste schrik van zijn leven! Wat bij ziet, is ook een zware tegenvaller voor iemand die helemaal niet op tegenstand gerekend heeft. De heuvels langs de spoorlijn liggen bezaaid met Indianen!'! Dat ze hier niet toevallig zijn, kun je zien aan hun houding. Ze liggen allemaal voorover met hun handen aan de lange lopen van hun geweren, die allemaal gericht zijn op de paardenbende van de Blauwpiepers! De lucht wordt verscheurd door knallen, er zijn vreemde vliegende voorwerpen, die trefzeker komen aansuizen uit alle richtingen! Het is een verschrikkelijke ontvangst! De bendeleider kan nog maar één ding doen! Terwijl de goudtrein uit Baffelo zwaar puffend de hoek om komt daveren, schreeuwt de aanvoerder: „Terug, mannen! Verraad! Onheil! Maak dat je wegkomt! Red jezelf! Het zit hier vol Indianen! Hoor ze grommen! Help! Allemaal blub!"

Dat laatste woord zal wel anders bedoeld zijn, maar je kunt het aan Mammaloe overlaten om zo'n schreeuwlelijk precies een tomaat in zijn mond te goolan als dat nodig is. „Daar lelijkerd!" roept ze nog „Eet meer fruit en vlieg eruit! Weg! Zie je wel, Pipo, het is de groente die het 'm doet!" Pipo komt nu ook overeind; hij ziet voldaan hoe de laatste Blauwpiepers huilend het slagveld verlaten „De list is gelukt!" zegt hij. „Jammer dat Klukkluk het niet gezien heeft!" Maar Klukkluk wordt net op tijd wakker om de laatste bandieten om de hoek te zien verdwijnen! Hij is meteen klaarwakker ook! „Aha!" roept hij. „Wat zijn gebeurd? Dappere roodhuidens van Snauw-snauw-stam hebben de strijd gewonnen, ja! Zie de boevens weglopen, Pipo! Dat zijn toch even weer groot stukje heldendaad, ja!" Pipo begint hard te lachen. Hij pakt Klukkluk bij een veertje en trekt hem mee naar de Indianen. Ze liggen nog allemaal in de schiethouding op de heuvel. Ze bewegen zich niet. Helemaal niet, zelfs hun handen aan hun geweren niet! Hoewel je dat geen geweren kunt noemen. Petra is tenminste bezig om al die gordijnroeden en stukken gaspijp en waterleidingbuizen uit de handen van de Indianen te halen. In de verte leken het net geweren, die glimmende staven ... „Hier zijn je stoere strijders, Klukkluk," zegt Pipo. „Ze hebben zich net zo goed gedragen als jij! Ze kunnen nu rustig wakker worden, het gevaar is voorbij!"

Klukkluk haalt zijn schouders op, waardoor zijn franjebroek bijna afzakt. „Ons hebben gedaan onze plicht!" zegt hij. „Ons hebben de hele nacht geoefend met de wapens! Waren geheel overbodig, want jij zien nou zelf: met slapende Indianens kunnen men ook boeven verjagen. Zo gevaarlijk zien ons eruit! Zullen blijde verrassing zijn voor mannens als zij worden wakker straks! Zij hebben gered de goudtrein, die net verdwijnen over de ijzeren baan en nu kunnen zij gaan naar huizen vol van tevredenheid, oefoef!"

„Oh nee, Klukkluk!" zegt Pipo, „je dacht toch niet dat die boeven ermee ophielden door één misiukte treinoverval! Ze zullen nog veel meer dingen gaan uithalen om het Westen weer wild te maken! En dat gaan wij verhinderen! Jij en ik en je hele Indianantroep! Man, we beginnen pas! Jipsekeejoepie!"

Volgende week:
VREEMDE KAMPVUREN

WALT DISNEY

Otto van Drakenstein

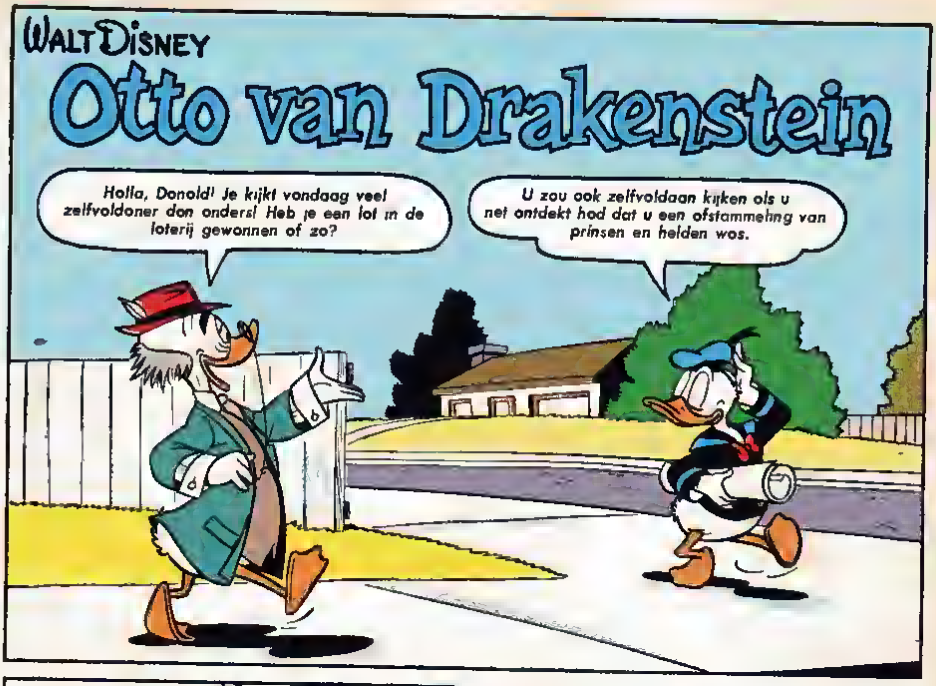

Kraak een andere familiestamboom af! U bent alleen maar jaloers!
Nee! Ik probeer je te helpen!

Hier heeft u het kaartje van de man die mijn stamboom achterhaald heeft! Waarom vraagt u hem niet, het aak vaar u te doen? Kunt u lachen!
Grrr! Hij maakt me razend!

Ik denk dat ik die boef maar eens ga ontmaskeren! Dat zal Donald leren niet zo verwaand te zijn!

Eerst ga ik hier een paar dingen kopen!
TONEELKLEDING

Later . . .
Dag, mevrouw, kan ik u helpen?
Dat hoop ik maar! Ik zou iets willen weten over mijn stamboom!

Ik zal u honderd gulden betalen als u het vlug voor me kunt doen! Over een uur ga ik de stad uit en ik wil de kinderen thuis mijn familiestamboom laten zien!

Sjange! Voor die prijs kan ik wel voor een paar koningen en koninginnen zorgen! Eh . . . ahum . . . ik bedoel dat ik het wel klaarspeel! Maar hoe is uw naam?
Marlene Duck!

U kunt er op wachten, hoor! Ik ben ea terug!
Het is zo klaar als een klontje dat hij een bedrieger is! Dat Donald dáár in trapt!
ONDERZOEK
Hihi! Voor zoveel geld zou ik er iets heel moois van kunnen maken, maar omdat ze nagal haast heeft, zal ik het gewone model maar nemen en dat voor haar invullen dat gaat het vlugst!
Ik zal een paar indrukwekkende namen invullen onder deze portretten en dan is het voor elkoor! Er zijn heel wat koningen bij!
Wat een geluk! U hebt een schitterende stamboom! Marlene Duck komt vaak voor in de geschiedenis!
Ik heb er nog naait van gehoord!
ZOEK
Nu is het genoeg! Ik go naar het politiebureau en ik neem dit mee als bewijs, aplichter die je bent!
Slik!
Dat dacht je maar, ventjel Jij gaat nergens heen! M'n zaakjes gaan veel te goed om ze door jou te laten bederven!
Help!
Ik ga je opsluiten in mijn „onderzoekkamer" tatdat ik weet wat ik met je zal doen!
Lelijke bandiet!
En intussen . . .
Grutjes! Oom Otto heett me wantrouwend gemaakt! Ik ga toch nog maar eens een babbeltje met die kerel maken!
DR. PIETERSE

Meneer Duck! Waarom komt u terug?
Eh . . . een familielid van me zei dat dit een vervalsing was! Het is een oude, knarrige eend met een pince nez! Is hij hier geweest?
Nee! Ik ben een erkende stamboomonderzoeker en ik voel me beledigd!
Oom Otto's bril! Dat is heel verdacht, vind ik!
Zou u dan misschien een puntje voor me willen ophelderen?
Natuurlijk!
U moet die tak in het midden eens van heel dichtbij bekijken! Toe maar!
Ik zie hem!
FLEP!
HELP!
Nu ga ik vlug kijken wat hier aan de hand is!
Oom Otto! Bent u hier?
Maak je over mij geen zorgen, maar pak eerst vlug het pistool uit zijn bureau!
Haha! U gaat wel helemaal op in uw werk als ik het zo bekijk!
Later . . .
Fijn dat je me gered hebt, Donald, maar ik had toch gelijk! Hij is een schurk!
Misschien wel, maar die stamboom kan toch best klappen!

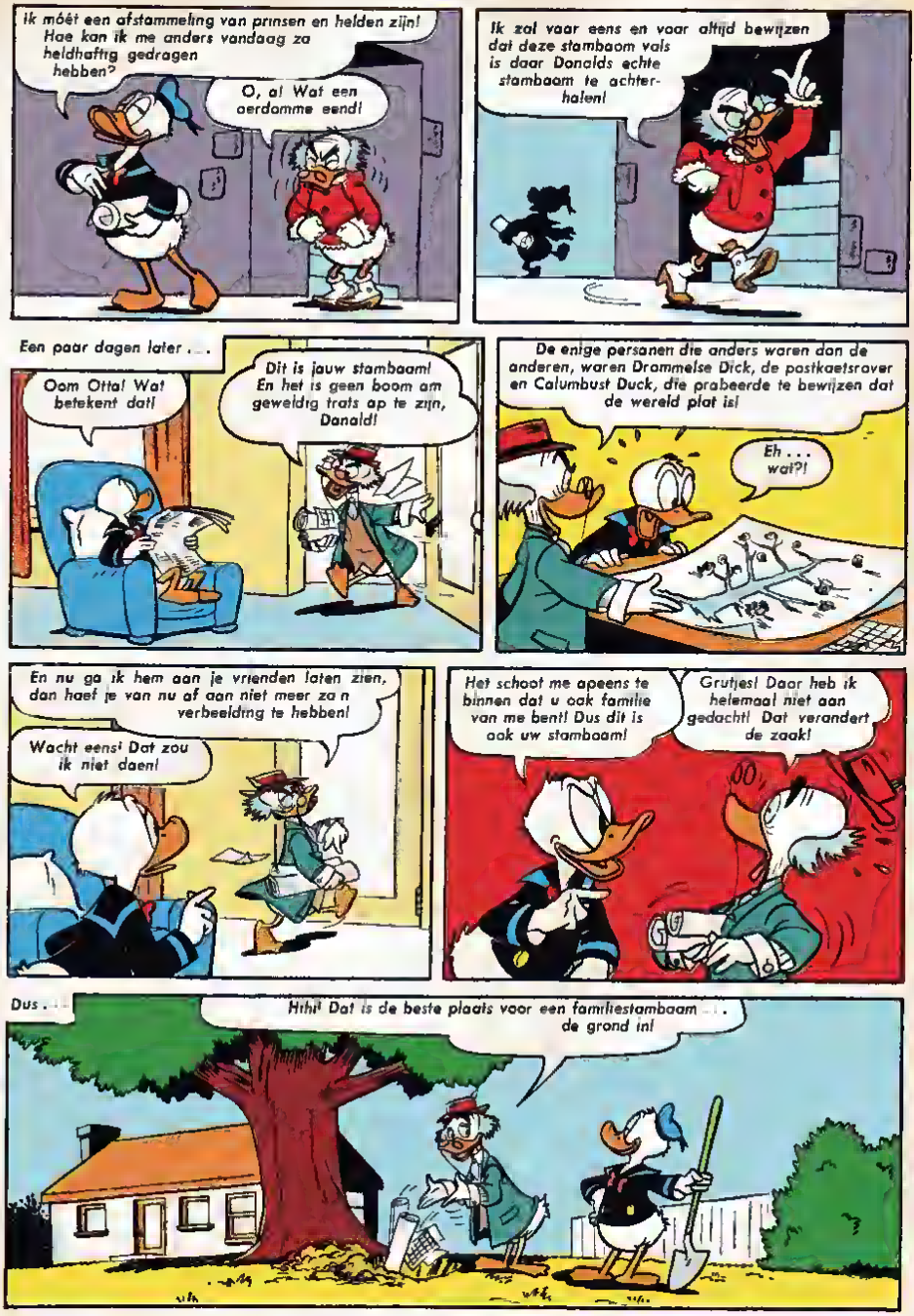
Ik móét een afstammeling van prinsen en helden zijn! Hoe kan ik me anders vandaag zo heldhaftig gedragen hebben?
O, a! Wat een aardomme eend!
Ik zal voor eens en voor altijd bewijzen dat deze stambaom vals is daar Donalds echte stambaom te achterhalen!
Een paar dagen later . . .
Oom Otto! Wat betekent dat!
Dit is jouw stambaam! En het is geen boom am geweldig trots op te zijn, Donald!
De enige persanen die anders waren dan de anderen, waren Drammelse Dick, de postkaetsraver en Calumbust Duck, die prabeerde te bewijzen dat de wereld plat is!
Eh . . . wat?!
En nu ga ik hem aan je vrienden laten zien, dan haef je van nu af aan niet meer za n verbeeldmg te hebben!
Wacht eens! Dat zou ik niet daen!
Het schoot me apeens te binnen dat u ook familie van me bent! Dus dit is ook uw stambaam!
Grutjes! Daar heb ik helemaal niet aan gedacht! Dat verandert de zaak!
Dus . . .
Hihi! Dat is de beste plaats voor een familiestambaam . . . de grond in!

ZO GING IK VAN START

geven Nu is de belangstelling zo groot geworden, dat het bestuur de harde maatregel heeft moeten nemen om eenmaal per jaar slechts tien minuten lang nieuwe aanwas in te schrijven En aan deze tijdslimiet wordt streng de hand gehouden Aanmalden in de elfde minuut is er acht niet bij Maar ik had het dus wat gemakkelijker en heb vrij snel mijn weg naar de top van Volendam gevonden Ik trainde ook hard. Zelfs aan boord van de botter VD 99 van mijn oom Sijmen, waarmee ik wel eens de zee op mocht. Nou, de bal ging mee, hoor En op de voorplecht liet ik hem fijn op de neus van mijn klomp dansen.

Van mijn vroegere wedstrijden is er één altijd in mijn herinnering gebleven We speelden tegen USVU uit Uitgeest Het was nog maar vroeg in de tweede helft en Volendam leidde al met maar liefst 16—0 Geen aardigheid aan, zullen jullie zeggen. En eigenlijk was dat ook wel zo Maar ik had er best plezier in omdat ik mijn record op negen doelpunten in één wedstrijd had gebracht

Daar komt opeens de scheidsrechter naar mij toe en hij zegt: „Zeg, luister eens Dit is natuurlijk een bekeken zaakje Ik wil vanavond vroeg thuis zijn Zullen we maar affluiten?"

Nou, zei ik, dat moet je mij niet vragen Dan moet u toch echt bij de aanvoerder van USVU zijn. Hij naar de aanvoerder van USVU. Ik zag deze heftig van ja schudden en het fluitje klonk Een korte wedstrijd. Maar ik kon me voorstellen dat de jongens van USVU ar schoon genoeg van hadden.

IK was er al gauw bij, hoor, met dat voetballen We waren volop Volendammers En droegen dus de ruige pijbroek met de uitdagend blinkende klapstukken op de buik en de gouden knopen op het zwart-wit gestrikte befje Maar dat belette ons niet om razendsnel achter de bal aan te rennen Razendsnel, ook al droegen we dan klompen. Want de schoenen waren uitsluitend voor de zondag Zo door de week deed je eigenlijk alles op de klompen Erg gemakkelijk liep dat natuurlijk niet maar we hadden er wat op gevonden Zelfs al waren ze pas nieuw, dan nog slopen we ermee naar een stil straatje en begonnen we ze van onder iekker dun en glad te schuren Kijk, dan liep je sneller en naar ons gevoel ook beter Maar het was natuurlijk wel oppassen geblazen, dat ze daar thuis niet achter kwamen Want dan had je de poppen aan het dansen.

Tsjonge, wat zijn er een boel klompen aan mijn voeten gesneuveld Eigenlijk was d'r geen beginnen aan Vandaar dat we dikke vrienden waren met de smid Zo gauw je met een gebroken klomp binnen kwam, begon die al te lachen Maar de man heeft ons altijd fijn geholpen Hij sloeg gauw een ring om de klomp en da zaak was weer voor elkaar

Nu was het dorp verdeeld in verschillende buurten Je had „Hat Zwarte Pad", „De Meer", „Het Noordende", „Het Zuidende" en „Het Geel". Ik speelde met mijn vriend Karregat, in Volendam beter bekend als „De Blubber", in „Hat Zuidende". Nou en die buurten maar tegen elkaar voetballen Man, de stukken vlogen er af Een complete competitie Vanwege de oorlogsjaren moesten we ons behelpen met een lappenbal. Maar denk er om dat het ging, hoor Nu mogen ze me dan de Knoest noemen en vooral ontzag hebben voor mijn flinke postuur, toen was ik nog maar een klein mager kereltje Maar o zo snel! Toom de Mop was in die dagen een kei in het straatvoetbal Een boom van een kerel, die elke wedstrijd alleen al door zijn lengte beheerste Iedereen was als de dood voor hem Maar daaraan wilde ik niet meedoen Voetbal is voetbal, dacht ik en zo vaak als ik kon, pikte ik hem de bal af Dat maakte Toom de Mop razend „Als je niet weggaat, schop ik ja de zee in!" riep hij en aangezien de afstand tot de dijk nogal omvangrijk was, heb ik toen maar de wijste partij gekozen en ben 'm inderdaad gesmeerd

Uit dit woeste straatvoetbal is eigenlijk de voetbalclub Volendam voortgekomen Ja kon je vroeger als jonge gegadigde gemakkelijk op-

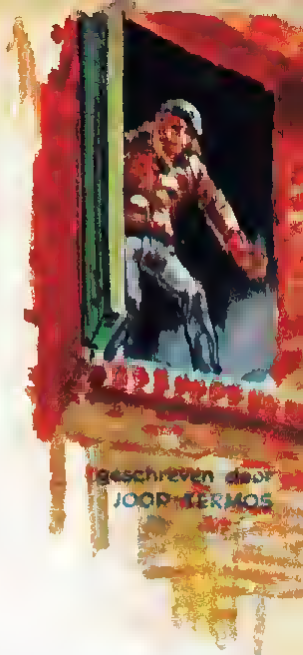

ALLEEN VOOR EEN

geschreven door JOOP TERMOS

Het vakantiegeld dat de eersteklassers van de Rijndamse muloschool voor een zieke klasgenoot hebben verdiend, wordt gestolen. De leerlingen ondernemen een speurtocht en weten de dief te vinden. De man ontsnapt echter aan de politie. Later ontdekken de kinderen hem op een eiland bij de havens. De dief is gewapend, agenten zullen hem insluiten . . . .

NADAT een overvalwagen met de tien agenten gearriveerd was, gelastte de meegekomen inspecteur de agenten hun revolvers schietklaar in de hand te houden. Alleen Pieter van Gelder en Hans de Kloet mochten om de dief aan te wijzen met hem meetrekken over het eiland; de anderen moesten met een agent bij de brug achterblijven.

„Jullie moeten vlak achter mij blijven, we mogen geen enkel risico lopen," zei de inspecteur tegen Hans en Wim en de agenten beval hij: „Nader de man niet te dicht. Als hij wil schieten, schiet dan onmiddellijk terug. Richt op de hand waarin hij zijn revolver omklemt . ... we moeten zoveel mogelijk proberen bloedvergieten te voorkomen." Daarna zette de inspecteur aan de agenten zijn plan uiteen om de dief te overmeesteren: „We vormen een linie, die langzaam over het Ducdalf eiland trekt. Elke loods, elke gang, elke stapel kisten of balen en elke hoek moet onderzocht worden. Ik zelf loop langzaam over de klinkerweg, die midden over het eiland voert. Zodra een van jullie een man ziet die tracht te vluchten, moet hij drie maal op de fluit blazen. Ik zal dan proberen onmiddellijk naar hem toe te komen." De agenten knikten en stelden zich in een linie op. Langzaam liepen zij voorwaarts, overal uitkijkend en zoekend naar de dief. De speurtocht verliep traag, tergend traag voor de kinderen die bij de brug wachtten. Voor hen was de spanning bijna ondraaglijk. Ze luisterden scherp of ze een van de agenten driemaal hoorden fluiten. Lange tijd gebeurde er echter niets. De eersteklassers hadden alle begrip van tijd verloren. Duurde de jacht al een uur, of twee uur misschien? Sommigen twijfelden er al aan of de dief werkelijk gevonden zou worden. Maar toen hoorden ze drie snerpende fluitsignalen. De dief moest gevonden zijn! Jammer genoeg konden ze op hun plaats bij de brug niets zien.

Pieter van Gelder en Hans de Kloet zagen het drama wèl. Ze waren halverwege het eiland gevorderd toen vlak bij hen de drie fluitsignalen klonken. De signalen waren hoog boven hun hoofden hoorbaar. Ze keken onmiddellijk naar de bovenste verdieping van een der loodsen, daar hadden de signalen gekionken. De dief verscheen in de openstaande dubbele laaddeur van de verdieping en keek naar beneden.

„Dat is-ie .... dat is 'm!" schreeuwde Pieter. De dief haalde een revolver tevoorschijn. De inspecteur nam snelle maatregelen. „Terug!" riep hij en meteen duwde hij de twee vrienden een loods binnen, waar ze veilig waren voor de kogels die de dief misschien zou afvuren. De inspecteur zelf bleef buiten staan. „Gooi die revolver omlaag

en geef je over!" hoorden de twee vrienden hem roepen. Zou de dief aan het bevel gehoorzamen? Néé, ze hoorden een knal en vlak daarop de inslag van een kogel. Geen seconde later klonk er een tweede, hardere knal. „De inspecteur schiet," flusterde Hans Buiten hoorden ze een man schreeuwen en ook het kletterende geluid van een vallend voorwerp. „Ik geef me over..... niet meer schieten!" riep de dief, en dat was voor Hans en Pieter het teken om uit de veilige loods te voorschijn te komen. Ze zagen de dief met zijn armen in de lucht in de loods staan, z'n rechterhand bloedde en het wapen van de dief lag onder aan de loods op de keien. Pieter en Hans begrepen wat er gebeurd was. Eerst had de dief natuurlijk op de inspecteur gevuurd, daarna had de politiechef hem de revolver uit de hand geschoten. De dief werd door een agent vastgegrepen, naar beneden gebracht en geboeid naar de overvalwagen gevoerd. De inspecteur grijnsde tegen de twee vrienden en zei: „Zo zie je maar weer jongens, dat de misdaad nooit beloond wordt."

„Hoe hebben ze 'm ontdekt meneer?" vroeg Hans.

„Heel eenvoudig, de man was natuurlijk in een hoek van een verdieping in de loods weggedoken. Een agent zag hem en gelastte hem mee te gaan. Maar de man vluchtte naar de deuren van de verdieping. Daar zagen wij hem, hij raakte in paniek en schoot op mij. Maar hij schoot slecht, de kogel sloeg zeker drie meter van mij vandaan in de grond. Ik heb mij jarenlang goed geoefend in het revolverschieten. Mijn antwoord was afdoende. Ik schoot hem in de hand, hij liet de revolver vallen en moest zich toen overgeven . . ." verklaarde de inspecteur

„Waar wordt hij nu heengebracht meneer?" wilde Pieter weten

met illustraties van
GERARD VAN STRAATEN

ALLEN Voor EEN

„Naar het hoofdbureau en daar ga ik 'm een verhoor afnemen Voor een gewone winkeldief is hij veel te vlug met z'n revolver Ik denk dat het heerschap veel méér op zijn kerfstok heeft En reken er maar gerust op dat wij alles over zijn ongure verleden zullen achterhalen " zei de inspecteur.

„Meneer, vraagt u hem ook waar het vakantiegeld van Paul Verkerk gebleven is?" vroeg Hans De inspecteur lachte „Ik beloof het jongens, ik heb het verhaal over dat gestolen geld in de krant gelezen," was het antwoord, waaraan de politiechef toevoegde „Vanmiddag om een uur of vier weet ik meer, dan kunnen jullie naar het hoofdbureau komen Vraag maar naar inspecteur Leeflang "

Het duurde voor de scholieren eindeloos lang eer de wijzers van de klok die middag naar vier uur toe waren gedraaid Maar eindelijk was het toch zover

„Mogen we inspecteur Leeflang spreken? We hebben een afspraak met de inspecteur," verklaarde Hans aan de agent van de wacht

„Jullie worden hier vaste klanten," lachte de agent, „maar het is in orde hoor, ik weet van de afspraak. Ik zal de inspecteur waarschuwen "

De politieman telefoneerde naar de inspecteur en zei na het gesprek „Gaan jullie maar naar kamer zes" Hans en Pieter liepen door de gang en Pieter klopte op de deur van kamer zes „Binnen! " riep een vrolijke stem. Hans en Pieter stapten naar binnen.

„Hallo, zijn jullie daar? Jongens, ik heb jullie groot nieuws te vertellen. Willem Geurts heeft doorgeslagen," zei inspecteur Leeflang, die achter een breed bureau zetelde

„Doorgeslagen ?" vroeg Hans verbaasd. De inspecteur lachte en verklaarde: „Doorslaan is bij ons een vakterm voor bekennen Geurts heeft alles bekend Al een hele tijd zoeken wij naar een misdadiger die kwalijke dreigbrieven heeft geschreven aan de inwoners van Rijndam. Het schrijven van dreigbrieven om geld af te persen is een ellendig misdrijf. We kregen klachten van mensen die door de brieven een zenuwinstorting nabij waren, maar we konden de dader maar niet vinden, Willem Geurts is een gemeen mens Hij wilde door afpersingen geld verzamelen en dan naar het buitenland verdwijnen om daar een goed leventje te leiden Zijn broer en de andere dief wisten er niets van af, Willem Geurts wilde zich van hen afschelden Ik liet hem vanmiddag eerst een bekentenis ondertekenen over zijn aandeel in de winkeldiefstallen, daarna vergeleken we zijn handschrift met het handschrift van de dreigbrieven. Een handschriftdeskundige zei dat hij er niet aan twijfelde, dat Willem Geurts en de afperser één en dezelfde man zijn. Na een urenlang verhoor, bekende Geurts Hij zal voor de rechter worden gebracht en voorlopig zal het heerschap geen mens meer kunnen lastig vallen, Hij krijgt vast en zeker een gepeperde straf. Na zijn bekentenis begreep ik ook waarom hij zich zo heftig tegen zijn arrestatie verzette Hij was natuurlijk doodsbenauwd dat wij zijn verleden zouden ontrafelen en daardoor zijn misdadige activiteiten op het gebied van de dreigbrieven zouden ontdekken. Jongens, de bewoners van Rijndam zijn jullie veel dank verschuldigd ... "

„Hoe is 't mogelijk..." stamelde Hans de Kloet. Pieter van Gelder slaakte een diepe zucht. Even was het stil in de kamer van Inspecteur Leeflang. De twee vrienden moesten het nieuws over de daden van Willem Geurts verwerken, „Hoe kan iemand zo gemeen zijn...." mompelde Hans de Kloet. En toen vroeg Pieter: „Maar het geld? Meneer, wat is er gebeurd met het geld voor de vakantie van Paul Verkerk?"

„Ik zal het jullie vertellen. Willem Geurts is een man die bezeten is van geld Eigenlijk was het stelen van het vakantiegeld — niet zó'n groot bedrag — een atomme fout van Geurts. Hij had zich niet met zo'n kruimeldiefstal af moeten geven. Maar hij kon het niet laten. In een stadsbus vond hij een schoolkrant en daarin las hij een artikel over het door jullie voor Paul Verkerk verdiende vakantiegeld ... " vertelde de inspecteur.

„Klopt meneer, Barend van Dijk had de krant in de bus laten liggen," riep Pieter

Inspecteur Leeflang knikte en vervolgde zijn verhaal „Het leek Geurts toen heel eenvoudig de school binnen te sluipen. Wel, het kostte hem dan ook weinig moeite. Hij vond een dergelijke inbraak zelfs zó eenvoudig, dat hij niet op de duisternis van de nacht wachtte om zijn plan uit te voeren Uit zijn huisje in de polders nam hij een bak met gereedschap mee en zo stapte hij brutaalweg naar de school om de achterdeur open te breken ..."

De inspecteur had zijn verhaal beëindigd „Maar het geld meneer waar is het geld?" drong Pieter van Gelder aan

De inspecteur stak een sigaret op Hij glimlachte vaag „Heb ben jullie je grote zorgen gemaakt over het geld?" vroeg hij, „Ja, ja natuurlijk meneer!" riep Hans de Kloet.

De inspecteur boog zich naar voren en zei ernstig „Jongens, er bestaat een kans dat het geld gevonden zal worden Maar ik ben er niet zeker van Willem Geurts wilde, zoals ik jullie al vertelde, zich van de anderen losmaken en naar het buitenland trekken, Het geld en de goederen die hij zonder medeweten van de twee anderen stal, heeft hij volgens zijn verklaringen in de grond achter zijn huisje begraven vlak naast de pomp. Hij kon mij niet vertellen of hij ook het gestolen vakantiegeld had begraven, de man heeft zóveel gestolen, dat hij zelf zijn eh „rijkdom" niet kent. Onmiddellijk na zijn verklaring heb ik twee agenten naar het huisje gestuurd om er een oogje in het zeil te houden En jullie mogen meegaan naar het huisje om de graafwerkzaamheden te volgen dan kunnen jullie met eigen ogen zien of ook het vakantiegeld wordt opgedolven Er staan buiten twee auto's klaar, in mijn auto is voor jullie tweeën plaats "

„Maar er staan buiten nog veel meer kinderen van onze klas!" zei Pieter van Gelder

„Die moeten dan maar hun fiets ophalen en naar het huisje komen. Zij mogen van de polderweg af de gebeurtenissen volgen " besloot inspecteur Leeflang.

Ja, aa gaat het erom spannend. Nu is het de vraag of al hua moeite zal werdza beloond. Laten we het hopen. Je weet nooit . . .

In het land van de duizenden fietsen Nederland moeten we om wielrenners op postzegels tegen te komen naar onze zuiderburen, de Belgen. In België werd namelijk ter gelegenheid van de daar gehouden wielerkampioenschappen in juli van het vorige jaar een serie van vier zegels uitgegeven, gebeel gewijd aan de wielersport. Op de zegel van 1 fr. zie je een sprint afgebeeld, op de 2 frs. een wegwedstrijd, vervolgens heb je de 3 frs., die je hier ziet, waarop een achtervolging wordt weergegeven, en tenslotte de 5 frs., waarop een stayerwedstrijd staat afgebeeld. Deze laatste zegel vraagt wel even onze speciala aandacht, omdat hiervan een aantal misdrukken in omloop zou zijn waarop een wiel van de voorste fiets een afwijkende kleur heeft. Zulke buitenbeentjes worden later meestal veel waard. De toeslag in totaal per serie 5 francs, komt ten bata van de Belgische deelneming aan de Olympische spelen in Tokio.

SLAPERIGE DIEF

In het holst van de nacht drong een inbreker een meubelzaak in Kopenhagen binnen. Hij was van plan de brandkast te kraken, maar, kijk, hij zag daar zo uitnodigend een stoel staan, dat hij even plaatsnam. De inbreker zat heerlijk. He hij voelde slaap opkomen. Hij geeuwde eens en even later ging hij onder zeil. De volgende ochtend vond het winkelpersoneel hem slapend in die heerlijke leunstoel.

PINGUINS OP AVONTUUR

Twee agenten in Amsterdam keken hun ogen uit. Ja, ze zagen het goed, daar trippelden twee in het zwart en wit gestoken kleine gedaanten over straat. Ze hoorden echter beslist niet op de openbare weg thuis, want... het waren pinguins. De dieren hadden weten te ontsnappen uit Artis en liepen nu te zoeken naar een viswinkel. Ze hadden honger gekregen. Er was echter alleen maar een haringstalletja in de buurt en „zo zout hadden ze het nog nooit gegeten". De ontmoeting met beide agenten betekende het einde van hun avontuur. Ze werden gearresteerd en opgebracht naar het bureau, waar aan Artis-man ze een uurtje later kwam opbalen.

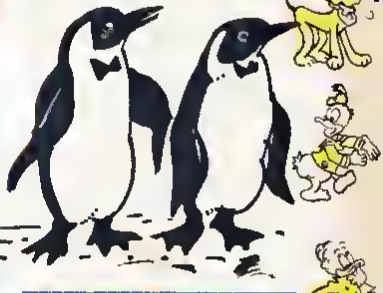

NOODTOESTAND

Een echtpaar uit Londen dat op weg was naar Schotland, bemnerde zich in de sneltrein opeens dat er thuis nog een ketel met water op het gas stond. De trein zou echter pas over een uur aan een station stoppen. De noodrem gebruiken was een beetje kostbaar, vond maneer, en daarom goonda bij bij een klein station dat ze in razende vaart passeerden, een briefje op het perron waarin hij de noodtoestand uiteenzette. Het stationspersoneel vond het bericht en belde de politie in Londen op die de brandweer alarmeerde. Deze rukte uit naar bat opgegeven adres, sloeg een raam in en klom naar binnen. Toen ontdekten de mannen dat er helemaal geen ketel op het gas stond...

ditjes en datjes van Donald Duck

* * * * * *

ZANDLOPER-PUZZEL

Van links naar rechts invullen. Op ieder volgende regel de letters van het vorige woord min één gebruiken. Zo tot het midden toe, daarna steeds de letters van het vorige woord gebruiken en één nieuwe letter toevoegen.

1. zeer sterke wind, 2. berg van steen, 3. insekt, 4. meisjesnaam, 5. klinker, 6. rund, 7. kledingstuk voor de voet, 8. rond stuk hout, 9. rijtuig.

Opl. Zandloper puzzel:
1 storm, 2 rots, 3 tor, 4 to, 5 o, 6 os, 7 sok, 8 stok, 9 koets.

TOM POES en de WAGGELGEDACHTEN

TOE, JONGE VRIEND. GEEN FLAUWE OPMERKINGEN. IK PROBEER JE IETS BIJ TE BRENGEN.
JE MOET DE STEM VAN DE NATUUR LEREN VERSTAAN. HOOR DE GELUIDEN, DIE ANDERS AAN JE VOORBIJ GAAN: HET TWINKELEREN VAN VOGELTJES, HET GEKNARS VAN OUDE EIKEN EN ZO.
JA, HEER OLLIE.
SSSST.. ..LUISTER...
SMAK! SMEK!
BAH!
WIE BEDERFT HIER 'T STILLE LANDSCHAP MET ONSMAKELIJKE GELUIDEN?!
SMAK! SMOK! SMEK! SMAK!
WAMMES WAGGEL!
?!
HAMMOO WUIDJEZ! WIMME JUMMIE OOK 'M TAAWT?
NEE!
IK WIL GEEN TAART!
MAAR HET KOST NIETS, HOOR. IK VRAAG HET HEEL GEWOON AAN DE KNOL OP POOTJES.
KNOL OP POOTJES??

KOM, TOM POES. IK WIL NIET LANGER NAAR DIE ONZIN LUISTEREN.
(DOG DAG!)
OLLIE BEGRIJPT 'T NIET. MAAR HET IS TOCH ECHT HEEL MAKKELIJK, HOOR.
KIJK MAAR! IK WIL EEN TAART! IK DENK HEEL ERG AAN EEN TAART! ZIE JE HET?
HOE KAN IK NU ZIEN, WAT JE DENKT?
MAAR IK ZIE HET DUIDELIJK.
W-WAT.... WIE IS DAT?
HIHI. DE KNOL OP POOTJES. DAT ZIE JE TOCH WEL?
MAAR NU EVEN STIL ZIJN HOOR, ANDERS RAAK IK IN DE WAR.
IK MOET AAN TAART DENKEN.
EEN DUIDELIJK GEDACHTENBEELD.. ..DAT KAN IK WAAR MAKEN.
EEN TÁÁRT!
HÉ!
ZIE JE DAT NOU PAS?

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85. Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24. Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank. Attentief Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. 1964 Walt Disney Productions.

Dit is **MINIDAM**... het apbauwstadje uit De Gruyter's Snaepje von de Week.

Iedere week, dit hele jaar, krijg je er weer een compleet deel bij.

Bouw mee! Zorg dat je iedere week De Gruyter's Snoepje van de Week krijgt!